

Arrest

nr. 76 915 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat F. LANDUYT, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is het Rijk binnengekomen op 19 oktober 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 16 september 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 november 2011.

1.3. Op 14 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Deh Afghanistan, een dorp in Maidan Shahr (provincie Wardak) afkomstig te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent in Kabul geboren. Uw vader was ten tijde van het communistische regime van Najibullah een militair officier. Tijdens de periode van de mujahedin leidde uw vader een administratie, al weet u niet dewelke. Toen de Taliban aan de macht kwamen in Kabul, was u drie jaar oud. De Taliban hebben toen uw vader meegenomen. U heeft nooit meer iets van hem gehoord. U bent met uw moeder naar Deh Afghanistan verhuisd. Uw oom aan vaders kant, F(...) genaamd, steunde jullie financieel. Gedurende zes jaar liep u school in Deh Afghanistan.

Enkele jaren geleden moest u de school verlaten. Uw oom aan moeders kant, N(...) genaamd, was een lid van de Taliban. Hij wou niet dat u nog langer onderwijs volgde. Het was zijn wens dat u met hem zou samenwerken. Toen hij u op een nacht voor de gewapende strijd kwam opeisen, ontstond er een handgemeen. Hij sloeg uw moeder tot bloedens toe. U wou uw moeder verdedigen en sloeg N(...) met een stok. Vervolgens zijn jullie gevlucht naar F(...). Deze bracht u naar een huis waar u nog een week verbleef alvorens Afghanistan te verlaten. U ging eerst naar Peshawar, Pakistan, waar u negen dagen bij een smokkelaar zou blijven. Vervolgens nam u in een u onbekende plaats een vliegtuig dat u naar een onbekend land bracht. Met de auto ging het verder naar België. Op 19/10/2010 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u problemen met de Taliban vreest. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u enkele documenten voor. Het betreft uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), een dreigbrief van de Taliban, een document dat aantoonde dat uw vader lang geleden voor de overheid werkte en een foto van uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd. Bij aankomst in België verklaarde u zeventien jaar oud te zijn. Er kan echter worden getwijfeld worden aan uw beweerde geboortedatum. Immers, overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 26/05/2011 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd, dient te worden besloten dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij uw leeftijd meer dan waarschijnlijk voorbij de 21 jaar ligt. Daarom kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich ten onrechte minderjarig verklaart, brengt ook schade toe aan uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk maakt dat u van Deh Afghanistan in Maidan Wardak afkomstig bent. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van een aantal incidenten of gebeurtenissen die zich de afgelopen jaren in Deh Afghanistan hebben voorgedaan. Zelf bent u bijvoorbeeld van mening dat er in uw dorp nooit een aanval of aanslag van de Taliban is geweest (CGVS, p.8). Nochtans toont de info aan dat er in 2009 in Deh Afghanistan een aanslag was op een colonne van auto's waar Mohammad Hanif Hanifi, districtshoofd van het naburige Nirkh, deel van uitmaakte. Van die Mohammad Hanif Hanifi heeft u nooit gehoord (CGVS, p.8). Verder blijkt uit de informatie dat de lagere school van Deh Afghanistan in 2002 door de Taliban werd bestookt. Wanneer u met deze informatie wordt geconfronteerd, zegt u dat u dit niet meer weet en dat u toen zeer jong was (CGVS, p.12). Het is overigens zeer merkwaardig dat u zich niet kan herinneren of u in het jaar van die aanslag (1381 of 2002) al dan niet naar school ging (CGVS, p.12).

Verder kan u zich niet herinneren of de mensen van uw dorp ooit hun stem konden uitbrengen (CGVS p.13). U zegt dat u niets gezien heeft en dat u niet gelooft dat men in uw dorp kon stemmen. U stelt ook niet te weten of er een stemkantoor in het dorp werd ingericht. De informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat er in Deh Afghanistan wel degelijk stemlokalen waren en dat de mensen hun stem konden uitbrengen bij de diverse verkiezingen die er zijn geweest. Dat u daarvan niet op de hoogte bent, is eveneens opmerkelijk. Dergelijke verkiezingsdagen zijn gebeurtenissen die een kleine dorpsgemeenschap niet kunnen ontgaan zijn. Een artikel van 2004 dat bij het administratief dossier werd gevoegd, gaat over de verkiezingen in uw dorp.

Verder blijkt dat u niet vertrouwd bent met de namen van enkele personen die invloedrijk zijn of zijn geweest in uw regio. U weet niet wie de burgemeester is van Maidan Shahr (CGVS, p.10), ook niet wanneer u met zijn naam (Abdul Kabir Ebrahimi) wordt geconfronteerd (CGVS, p.10). De voormalige burgemeester van de stad (Inayatullah Rasulli) kent u ook niet (CGVS, p.11). Van

commandant Nangiyalai (voormalig politiechef van de provincie) heeft u ook nog nooit gehoord (CGVS, p.9,10). Over zijn opponent Abdul Ahmad Durrani, met wie Nangiyalai tot de zomer van 2002 om de macht in Wardak streed, weet u niets (CGVS, p.12). In 2003 zou Durrani nog 1400 manschappen (Pashtoenen en Tadzjiken) hebben gehad. Over Turan Amanullah, volgens de info de bekendste commandant en mujahedin van Wardak, zegt u dat u enkel zijn naam hoorde (CGVS, p.6). De info toont aan dat hij in 2004 door de Amerikanen werd gearresteerd. De naam Haji Mussa Hotak, volgens de info een van de machtigste en bekendste Pashtoenen van Wardak, zegt u evenmin iets (CGVS, p.10). Momenteel zetelt hij in het nationale parlement maar in 2004 werd hij door de Amerikanen gearresteerd, samen met zijn broer Ghulam Mohammad Hotak, die u ook niet kent (CGVS, p.10). Zevenhonderd aanhangers van de broers betoogden in Maidan Shahr voor hun vrijlating. Bij daaropvolgende vuurgevechten vielen vijf doden, waaronder twee Amerikanen. Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over deze lokale gezaghebbers van de laatste jaren in Wardak, gelet op het belang van dergelijke figuren in de Afghaanse maatschappij, die in belangrijke mate op een tribale basis gevestigd is. In deze tribale structuren in Afghanistan spelen de reële machtshebbers, zoals gouverneurs, commandanten en stamoudsten een dermate belangrijke rol en oefenen ze een zodanig grote invloed uit op het dagelijkse leven van de gewone burgers, dat mag worden aangenomen dat ze algemeen gekend zijn door de bevolking in de regio waarin ze hun macht uitoefenen.

Verder dient te worden opgemerkt dat nog andere van uw verklaringen aantonen dat u niet in Maidan Wardak heeft gewoond. Zo is het zeer opmerkelijk dat u slechts één van de nochtans zeer talrijke mujahedingroeperingen in Afghanistan kent (CGVS, p.6). Van de partij Hezb-i Islami, die in uw regio zeer gekend is, heeft u zelfs nog nooit gehoord (CGVS, p.12). Verder toont de informatie aan dat de situatie in uw regio bijzonder volatiel is. Desondanks kan u zich slechts één veiligheidsincident herinneren, meer bepaald een feit dat al een drietal jaar oud zou zijn (CGVS, p.9).

U stelt voorts dat u televisie kon kijken bij uw oom F(...) en u noemt een aantal zenders, waaronder Saba. U stelt dat Saba een oude zender is, hoewel zij volgens de info pas eind 2007 met hun uitzendingen zijn begonnen (CGVS, p.10). Gevraagd naar programma's op deze zenders, herinnert u er zich maar enkele. Dat u niet vaak televisie keek of dat de generator maar enkele keren per week werd aangezet (CGVS, p.11), zijn weinig overtuigende argumenten.

Dergelijke vaststellingen tonen aan dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Afghanistan. Ook het feit dat u geen enkele informatie over uw reis kwijtwil, doet ernstige vragen rijzen bij het beginpunt van uw reis en uw algemene geloofwaardigheid. Zo kan u niet zeggen waar in Pakistan u het vliegtuig zouden hebben genomen en beweert u niet te weten waar dat vliegtuig is geland (CGVS, p.3). De naam van de vliegtuigmaatschappij kan u zich niet herinneren (CGVS, p.3). Evenmin slaagt u erin te verduidelijken onder welke nationaliteit u gereisd heeft (CGVS, p.3). Gelet op de veiligheids- en identiteitscontroles die bij binnenkomst op een Schengen-luchthaven systematisch worden gevoerd, is uw voorgehouden onwetendheid niet geloofwaardig. Dat u omtrent deze zaken bedrieglijke verklaringen aflegt, versterkt het vermoeden dat u vanuit een ander land dan Afghanistan naar België bent gereisd.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit Maidan Wardak kan ook aan uw beweerde problemen, die zich in die regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De voorgelegde documenten vermogen bovenstaande argumentatie niet te wijzigen. Gezien uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Maidan Wardak kan aan uw taskara geen enkele waarde worden gehecht. Overigens geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier). De dreigbrief van de Taliban kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. De foto toont aan dat uw vader vroeger, volgens uw verklaringen ten tijde van het communistische regime, een militair was. Het document dat uw vader toebehoorde, toont aan dat hij na zijn militaire dienst werkzaam was binnen een administratie, meer bepaald in de tijd van de mujahedin (1992-1996).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker, na een theoretische uiteenzetting over de formele motiveringsplicht, aan dat hij kan worden beschouwd als (toenmalig) minderjarige aangezien hij een bewijskrachtig stuk voorlegt, wat volledig wordt genegeerd. Verzoeker vervolgt dat hij het aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is van Deh Afghanistan, hij als kind niet bekend is met bepaalde feiten en wat zijn schoolse kennis betreft zijn oom niet wenste dat hij nog langer naar school zou gaan.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 en 57/6 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat het CGVS ten onrechte geen subsidiaire beschermingsstatus toegekend heeft aangezien er voldoende rapporten zijn die aantonen dat de streek waar hij vandaan komt gevaarlijk is.

Er wordt een ANSO-rapport, gedagtekend 15 maart 2011, aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) vooreerst dient opgemerkt te worden dat hij niet als minderjarige kan worden beschouwd, (ii) hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn van Deh Afghanistan in Maidan Wardak, zoals gedetailleerd wordt toegelicht, (iii) hij geen enkele informatie kwijt wil over zijn reisweg, (iv) gezien het bedrieglijke karakter van zijn afkomst uit Maidan Wardak ook aan zijn beweerde problemen die zich in deze regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof kan worden gehecht, en (v) het feit dat hij als asielzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst, zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, hij de asielinstanties verhindert een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan bescherming.

2.4. De Raad wijst erop dat het niet volstaat een theoretische uiteenzetting te geven of te poneren dat aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen niet voldaan is door de bestreden beslissing. Immers uit de lezing van het verzoekschrift, en daargelaten de vaststelling dat de raadsman blijft verwijzen naar “artikel 14 van de Gecoördineerde Wetten op de RAAD VAN STATE” om de vernietiging te vragen van de bestreden beslissing en zich voor “het regime van pro deo” baseert op het “K.B. van 9 juli 2000”, merkt verzoeker ten onrechte op dat hij als minderjarige kan worden beschouwd vermits uit de resultaten van het botonderzoek blijkt dat hij “zelfs voorbij 21 jaar” is op 26 mei 2011 (adm.doss., stuk 9), zeven maanden na zijn aankomst in België, en onderneemt hij niet de minste poging om de weigeringsmotieven te ontkrachten. Dat verzoeker een bewijskrachtig stuk kan voorleggen, met name zijn geboorteakte, kan niet worden aangenomen. Verzoeker legt overigens geen geboorteakte voor maar een taskara en voorgelegde stukken kunnen maar in aanmerking worden genomen in de mate geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, wat in casu niet het geval is. Met de bewering dat men ten onrechte stelt dat hij niet op de hoogte is van een aantal incidenten of gebeurtenissen en hij als kind bepaalde feiten niet kent, ontkracht hij de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, niet in het minst. In de mate verzoeker nog stelt dat hij niet langer naar school mocht van zijn oom wijst de Raad erop dat, zelfs indien dit het geval is, ook van de asielzoeker die geen of weinig scholing heeft gehad redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van de elementen en gegevens die direct betrekking hebben op het dagdagelijkse leven van zijn regio van afkomst. Het gebrek aan kennis van verzoeker is zo flagrant op verschillende vlakken dat daaruit moet afgeleid worden dat hij niet afkomstig kan zijn van Maidan Wardak en hij derhalve ook de problemen die zich daar hebben afgespeeld niet aannemelijk maakt.

2.5. Met de verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Maidan Wardak en de informatie toegevoegd aan het verzoekschrift gaat verzoeker voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing, met name dat hij als asielzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst, zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, zodat hij de asielinstanties verhindert een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan bescherming, zoals omstandig wordt toegelicht en uitgewerkt. Deze motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.6. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS